

Retningslinjer

for

**intern og ekstern høring af retsforskrifter,
kgl. anordninger, redegørelser mv.**

Indhold

1.	Formål.....	3
1.1.	Formålet med disse retningslinjer.....	3
1.2.	Det overordnede formål med en høring.....	3
2.	Generelle regler og procedurer ved høring.....	4
2.1.	Retsregler om høringer	4
2.2.	Tidlig inddragelse af høringsparter som arbejdsredskab	4
2.3.	Høringsmaterialet.....	4
2.4.	Opfølgning på høringssvar.....	5
3.	Differentieret intern høring.....	6
3.1.	Sprogkrav.....	6
3.2.	Høringsparter	6
3.3.	Høringsfrist	7
3.4.	Aktindsigt i forbindelse med intern høring	7
4.	Ekstern høring	8
4.1.	Sprogkrav.....	8
4.2.	Høringsparter	8
4.3.	Høringsfrist	9
4.4.	Offentliggørelse af høringssvar	10
4.5.	Særlige udvidet høringsformer	10
4.6.	Undtagelse af forslag fra ekstern høring.....	10
4.7.	Fornyset høring.....	10
5.	Høringsproceduren for redegørelser, forslag til inatsisartutbeslutning o. lign. materiale, som ikke er retsforskrifter	12
5.1.	Høringspligt	12
5.1.1.	Redegørelser til omdeling	12
5.1.2.	Redegørelser til forhandling.....	12
5.1.3.	Forslag til inatsisartutbeslutninger.....	12
5.2.	Sprogkrav.....	13
5.2.1.	Intern høring.....	13
5.2.2.	Ekstern høring	13
5.3.	Høringsparter	13
5.4.	Høringsfrist	13
6.	Høringsproceduren i forbindelse med ikrafttrædelse af kongelige anordninger for Grønland....	14
6.1.	Departementers høringspligt	14
6.2.	De sproglige udgaver af høringsmaterialet	15
6.3.	Oversættelse af modtagne høringssvar	15

1. Formål

1.1. Formålet med disse retningslinjer

Efter opsigelsen af høringsaftalen af 20. maj 2010 mellem Kanukoka og Naalakkersuisut er der opstået et behov for præcisering af retningslinjer for høring. I aftalen med Kanukoka var der angivet krav om 5 ugers høringsfrist, samt at der ikke bør ske høring i juli måned. Høringsperioden vil blive behandlet individuelt for hver høringstype i denne vejledning. Det hidtil gældende forbud mod høring i juli måned vil ikke blive videreført. Dette betyder, at der fremadrettet kan ske høring i alle årets 12 måneder.

Der skelnes i retningslinjerne mellem en differentieret intern høring og den sædvanlige eksterne høring. Den eksterne høring er primært udviklet som sædvanep praksis, mens den differentierede interne høring er en ny høringsform. Afslutningsvis bliver høringsprocessen for kongelige anordninger beskrevet.

Disse retningslinjer fungerer som et supplement til de vejledninger og administrative forskrifter, der i øvrigt gælder for høringsprocessen af retsforskrifter.

1.2. Det overordnede formål med en høring

Baggrunden for ønsket om en høringsrunde vil som oftest være muligheden for, at:

- 1) inddrage den viden og de erfaringer, som myndigheder, institutioner, organisationer m.v. sidder inde med på deres arbejdsområder,
- 2) opbygge et forhåndskendskab og medejerskab til en kommende lovgivning hos interessenterne, og
- 3) skabe en offentlig debat og et overblik over offentlige og private parters vurdering af nye tiltag.

De ovenstående tre punkter tjener samlet til at sikre demokratiske værdier om åbenhed i forvaltningen, kvalitetssikring og medinddragelse. Dette er vigtigt at være opmærksom på i forbindelse med planlægningen af et forslags udarbejdelse.

2. Generelle regler og procedurer ved høring

2.1. Retsregler om høringer

Foruden de retsregler, der fastsætter specifikke krav til høringssparter, høringsfrister mv. er der også fastsat regler, der regulerer de mere generelle krav til høeringsprocessen for retsforskrifter. Eksempelvis fremgår det af [Selvstyrets bekendtgørelse nr. 18 af 9. november 2017 om forretningsorden for Naalakkersuisut](#), at der er krav om:

- 1) Obligatorisk høring af retsforskrifter ved relevante departementer samt myndigheder og organisationer.
- 2) Obligatorisk høring ved Departementet for Finanser.
- 3) Obligatorisk udarbejdelse af oversigt over modtagne høringssvar, med angivelse af, i hvilket omfang de er indarbejdet.

Inden for speciallovgivningen kan der være fastsat regler om høringen i forbindelse med f.eks. udarbejdelsen af bekendtgørelser. Dette ses f.eks. i § 31 i [Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond](#).

2.2. Tidlig inddragelse af høringssparter som arbejdsredskab

Det bør altid overvejes, om interessenterne kan inddrages allerede i de tidlige stadier af udarbejdelsen af retsforskrifter, da det sædvanligvis er nemmere at opbygge et forslag på juridisk, fagligt og praktisk funderet grundlag, frem for en efterfølgende tilretning/ændring af forslaget. Det er erfaringen, at forslag, der er udarbejdet i samarbejdet med de relevante interessenter, har en langt bedre lovteknisk kvalitet og som oftest giver anledning til færre lovtekniske bemærkninger og en bedre modtagelse under behandlingen i Inatsisartut.

2.3. Høringsmaterialet

Høringsmaterialet består af forslaget, bemærkningerne (ved forslag til lov) samt et høringssvar.

Høringssvaret bør være kort og overskueligt, og det bør – evt. i overskriften – fremgå klart, at der er tale om en høring over et forslag. Det er desuden en god kutyme, at høringssvaret i korte sætninger opsummerer forslaget, hvilket blandt andet letter post- og arbejdsfordelingen hos høringssparterne.

Hvis høringen angår forslag til en bekendtgørelse, vil der ikke medfølge materiale svarende til lovbemærkninger. Derfor bør der udvises særlig omhu ved udformning af høringssvaret, som bør indeholde de vigtigste oplysninger, som for et lovforslags vedkommende ville fremgå af lovbemærkningerne. Særlig opmærksomhed bør der være på forslagens økonomiske, administrative og personalemæssige konsekvenser, særligt indgribende bestemmelser samt væsentlige afvigelser i forhold til den hidtidige retstilstand. Mere omfattende beskrivelser af den nævnte art kan evt. udskilles i et selvstændigt notat.

En liste over alle høringsparter bør fremgå af selve høringsbrevet eller som et bilag til brevet. Høringslisten er vigtig for modtagerne, som på den måde blandt andet kan vurdere behovet for at konsultere andre høringsparter.

Endvidere bør høringsfristen fremgå tydeligt af høringsbrevet med angivelse af ugedag, dato og evt. klokkeslæt.

2.4. Opfølgning på hørings svar

Afgivelse af hørings svar er frivilligt. Der rykkes normalt ikke for manglende hørings svar.

Giver et hørings svar udtryk for en klar vildfarelse i forståelsen af forslaget, bør departementet overveje om dette giver anledning til at rette henvendelse til høringsparten for afklaring af vildfarelsen og klarlægge, om dette giver anledning til yderligere bemærkninger fra høringsparten.

3. Differentieret intern høring

Departementerne skal fremadrettet foretage overvejelser om intern høring, således at forslag til inatsisartutlove og bekendtgørelser sendes i høring ved relevante departementer, inden forslaget sendes i offentlig høring. Formålet med dette er at kvalitetssikre Naalakkersuisuts lov- og bekendtgørelsesforslag, inden forslaget kommer i offentlig høring.

I den interne høring er det kun de relevante departementer, der skal høres. Vurderingen af, hvilke departementer, der er relevante høringsparter, påhviler det enkelte departement, som udarbejder retsforordningen.

3.1. Sprogkrav

Høringsmaterialet bør fremsendes til høringsparterne på grønlandsk og dansk. Såfremt materialet ikke forventes fremsendt til eksterne høringsparter eller tidsplanen for udarbejdelse af forslaget bliver væsentlig forsinket grundet oversættelse inden den interne høring, kan høringsmaterialet sendes alene på grønlandsk eller alene på dansk.

3.2. Høringsparter

Ved vurderingen af, hvem de relevante interne høringsparter er, bør følgende overvejes:

- 1) Hvis der er tvivl om, hvorvidt et forslag berører et bestemt ressortområde, kan det anbefales, at det pågældende departement høres efter devisen ”hellere høre én for meget end én for lidt”, mens man til gengæld bør undlade at høre underordnede institutioner ”på må og få”. Står det derimod klart, at en bestemt myndighed berøres direkte af et forslag, bør en direkte høring ikke undlades, selvom der tillige høres en overordnet myndighed.
- 2) Hvis en underordnet myndighed høres, bør det tillige overvejes, om dens overordnede myndighed ligeledes skal optages på høringslisten.
- 3) Departementet for Finanser høres over alle forslag m.v., der kan medføre:
 - a) Personalemæssige konsekvenser.
 - b) Oprettelse eller nedlæggelse af en enhed i enten centraladministrationen eller underliggende enheder.
 - c) Ændringer af en enheds status mellem centraladministrationen og underliggende enhed.
 - d) Har direkte eller indirekte økonomiske konsekvenser (positive eller negative) for det offentlige, herunder kommunerne og staten.
 - e) Væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser i øvrigt.
- 4) Hvis et forslags bemærkninger udtrykkeligt angiver konsekvenser for miljø og natur, selvstyrets administration, kommunerne, osv., bør de relevante departementer som regel høres.

3.3. Høringsfrist

Når der fastsættes høringsfrister, skal det ressortansvarlige departement foretage en konkret og individuel vurdering på baggrund af forslaget omfang og kompleksitet. Høringsfristen skal naturligvis fortsat fremgå tydeligt af høringsbrevet.

Høringsfristen bør som udgangspunkt være 14 dage og ikke under 5 fulde arbejdsdage.

3.4. Aktindsigt i forbindelse med intern høring

Det er Lovafdelingens vurdering, at interne hørings svar som udgangspunkt er undtaget for aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 10, nr. 2, der angiver at:

”§ 10. Retten til aktindsigt omfatter ikke:

2) Brevveksling mellem landsstyreområder om lovgivning, herunder bevillingslove”

Af “Offentlighedsloven med kommentarer” (John Vogter, 1998), side 199 fremgår det om § 10, nr. 2 at:

“Omfattet af bestemmelsen er [...] brevveksling om udarbejdelse af lovudkast, hvad enten der er tale om høring over lovudkastet i dets helhed eller blot om enkelte spørgsmål i forbindelse hermed.”

Af betænkning nr. 857/1978, s. 235 fremgår det, at:

”For så vidt angår den centrale politiske beslutningsproces på statsligt niveau følger det således af principielle forfatningsretlige synspunkter, at regeringen udadtil må betragtes som en enhed, hvorfor det for regeringsarbejdets funktionsmuligheder er af afgørende betydning, at udenforstående ikke har adgang til at blive gjort bekendt med regeringens interne overvejelser, herunder med eventuelle meningsforskelle blandt regeringens medlemmer.”

Det er praksis i Danmark, at der kan foretages en intern høring hos øvrige fagministerier. Af [”Vejledning til Lovkvalitet”](#) fremgår det under punkt 2.8.10 at:

”Da lovforslag fremlægges for Folketinget af regeringen, skal det således ikke fremgå af oversigten over hørte parter, hvis øvrige fagministerier undervejs i lovforberedelsen har haft bemærkninger til lovudkastet, eller at lovforslaget har været sendt i høring hos øvrige fagministerier.”

Der kan dog være tilfælde, hvor der efter offentlighedslovens § 11 vil være pligt til at ekstrahere oplysninger om faktiske omstændigheder, som er af væsentlig betydning for det sagsforhold, der søges aktindsigt i.

4. Ekstern høring

Den sædvanlige eksterne høringsrunde finder sted efter at retsforordningen har gennemgået en intern høring, jf. afsnittet ovenfor. Den eksterne høringsrunde består af to elementer: Den ene er en offentliggørelse af alt relevant høringsmateriale på [Naalakkersuisuts høringsportal](#) og den anden er fremsendelse af høringsmaterialet til særlige udvalgte personer, interesseorganisationer m.v.

Departementet skal overveje, om forslaget skal fremsendes til de høringsparter, der modtog forslaget i forbindelse med den interne høring. Dette særligt når forslaget har ændret karakter i en sådan grad, at forslaget ikke længere kan anses som hørt i sin helhed ved de pågældende høringsparter.

4.1. Sprogkrav

Alt høringsmateriale, der anvendes i forbindelse med ekstern høring, skal som udgangspunkt foreligge på grønlandsk og dansk. I helt særlige sjældne tilfælde (f.eks. hvor danske love eller internationale konventioner skal sættes i kraft for Grønland), kan det tillades at visse elementer i høringsmaterialet alene fremsendes på enten grønlandsk, dansk eller engelsk. Dette kan kun ske efter aftale med Formandens Departement.

4.2. Høringsparter

Ved offentliggørelse på Naalakkersuisuts høringsportal, sikres alle interesserede parter adgang til forslaget. Denne offentliggørelse er imidlertid ikke altid tilstrækkelig til at sikre den nødvendige inddragelse af personer, virksomheder m.v. som kan eller vil blive påvirket af forslaget. Forslaget bør derfor også sendes til alle personer, virksomheder, interesseorganisationer, myndigheder m.v., som måtte have en særlig viden eller interesse i forslagens indhold.

Det er departementet, der er ansvarlig for at sikre en tilstrækkelig inddragelse af relevante høringsparter, og departementet skal til opfyldelse af denne forpligtelse overveje følgende:

- 1) Myndigheder og organisationer, der gennem deres **deltagelse** i en lovkommission, arbejdsgruppe eller på anden måde har været inddraget i forslagens udarbejdelse, bør som udgangspunkt også få lejlighed til at udtale sig under en senere offentlig høring.
- 2) Myndigheder og organisationer, der **direkte er nævnt** i inatsisartutloven, bør som regel høres om forslaget. Dette gælder ikke mindst, hvis en sådan part skal deltage i inatsisartutlovens administration eller gennemførelse, eller hvis forslaget indebærer ændringer i den pågældendes ansvarsområde, arbejdsopgaver, arbejdsvilkår eller deslige.
- 3) Myndigheder og organisationer, der **berøres indirekte**, bør ligeledes overvejes inddraget. Dette kan efter omstændighederne ske indirekte ved at høre en overordnet enhed, f.eks. et departement, et ministerium, en fællesorganisation osv., som så kan overveje, om man

vil henvende sig til den underordnede institution. Såfremt det er åbenbart, at den underordnede institution berøres, skal denne medtages på høringslisten.

- 4) Hvis et forslag angiver konsekvenser for forholdet til **rigsfællesskabet**, bør den danske regering som regel være hørt gennem Rigsombudsmanden.
- 5) De enkelte kommuner høres vedrørende alle forslag, der berører **kommunernes forhold**.
- 6) Bygdernes interesseorganisation KANUNUPE bør høres i forslag, der direkte angår **bygdernes forhold**.
- 7) Politi og domstole skal håndhæve lovgivning, der indeholder **kriminalretlige bestemmelser og tvangsindgreb**, hvorfor man bør overveje at inddrage Politimesteren for Grønland og evt. Grønlands Landsret og Retten i Grønland i høringen over forslag, der indeholder kriminalretlige bestemmelser eller bestemmelser om konfiskation, beslaglæggelse, ransagning, tvangsanvendelse og deslige. Dette gælder i særlig grad, hvis den pågældende bestemmelse er udformet på en atypisk måde. Jo mere indgribende foranstaltningen er, jo vigtigere er det med høringen. **Særligt indgribende foranstaltninger** bør desuden afstemmes med Justitsministeriet.
- 8) Berørte virksomheder og interesserede borgere kan inddrages gennem **relevante sammenslutninger**, så som branche-, arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, foreninger, interesseorganisationer osv.
- 9) Ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, skal der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet. Dette er et krav som følge af § 56 i Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om behandling af personoplysninger.

Følgende parter kan ikke være høringsparter:

- 1) **Inatsisartut** er aldrig høringspart. Forslag med betydning for administration i Inatsisartut m.v. sendes til høring hos Bureauet for Inatsisartut.
- 2) **Ombudsmanden for Inatsisartut** kan ikke afgive høringssvar over forslag, der ikke vedrører institutionen direkte, hvorfor institutionen normalt aldrig er høringspart. Forslag med umiddelbar betydning for institutionens virke sendes dog til høring hos ombudsmandsinstitutionen.

4.3. Høringsfrist

Den almindelige høringsfrist er **4 uger**.

Kanukoka blev nedlagt den 31. juli 2018. Aftalen om samarbejde mellem kommunerne, Kanukoka og Naalakkersuisut ved udarbejdelse af forslag til Inatsisartutlove blev ved nedlæggelsen af Kanukoka ophævet. Der gælder således ikke længere særregler vedrørende høring af kommunerne.

Høringsperiodens længde kan i særlige tungtvejende tilfælde fraviges. (Denne vurdering bør ske ud fra en proportionalitets- og konsekvensafvejning.) Det bemærkes, at et selvforskyldt

tidspres som udgangspunkt ikke kan ændre på længden af høringsperioden. Ved planlægningen af høringsperioden skal der ikke tages hensyn til ferie- og helligdage.

4.4. Offentliggørelse af høringsvar

Når departementerne modtager høringsvar, skal disse lægges ud på høringsiden snarest muligt og senest på den førstkommende arbejdsdag efter høringsfristens udløb. Modtagne høringsvar, der lægges ud på høringsiden, skal ikke oversættes, men lægges alene ud i den modtagne form.

Et eksempel på hvordan høringsvar kan offentliggøres [kan ses her](#).

4.5. Særlige udvidet høringsformer

Hvis det er ønsket at gøre den brede offentlighed særligt opmærksom på forslaget og evt. at rejse en bred samfundsdebat, kan forslaget tillige præsenteres for pressen samt fremlægges til drøftelse i offentlige eller halvoffentlige arrangementer ("folkehøringer" m.v.).

Pressen kan ligeledes overvejes inddraget, såfremt forslaget har særlig betydning for et nærmere geografisk afgrænset område, hvor lokalpressen ville kunne udbrede kendskabet til forslaget i et større omfang.

4.6. Undtagelse af forslag fra ekstern høring

Selvom det er departementet, der foretager vurderingen af, om det er nødvendigt at fravige de normale retningslinjer for høringer, forekommer der dog forslag til retsforskrifter, der som hovedregel ikke bliver sendt i ekstern høring. Disse forslag begrænser sig primært til forslag, der regulerer afgifter, og hvor hensynet til at undgå hamstring af de berørte varer vejer tungere end de hensyn, der er forbundet med høringen.

Når retsforskrifter undtages fra ekstern høring, sker dette altid ved en proportionalitetsafvejning, hvor hensynene til at gennemføre en høring altid vejer tungt.

4.7. Fornyet høring

Hvis et forslag efter den eksterne høring:

- 1) i sin helhed ændres,
- 2) ændres så forslaget ændrer karakter på særligt vigtige punkter, eller
- 3) i øvrigt ændres på en måde, at der opstår en risiko for at det måtte medføre en samfundsdebat, bør det kraftigt overvejes at sende forslaget i en fornyet høring.

Dette af hensyn til at sikre, at alle relevante forhold har gennemgået en reel høring. Ved tvivl om nødvendigheden af en fornyet høring, bør der foretages en ny høring. Dette ud fra devisen "hellere én for meget end én for lidt". Det er til enhver tid departementet som har ansvaret for at sikre, at forslaget har været i en tilstrækkelig grundig høring.

Ved fornyet høring skal det fremgå af høringsbrevet, at forslaget tidligere har været sendt i høring, samt hvilke forhold der er ændret siden den sidste høringsrunde.

5. Høringsproceduren for redegørelser, forslag til inatsisartutbeslutning o. lign. materiale, som ikke er retsforskrifter

5.1. Høringspligt

5.1.1. Redegørelser til omdeling

Redegørelser til omdeling i Inatsisartut skal forelægges Naalakkersuisut til godkendelse; men der er ingen direkte høringspligt. Departementerne skal dog foretage en vurdering af, om der er andre forhold, der nødvendiggør en intern eller ekstern høring af redegørelsen. Dette kunne f.eks. være fordi redegørelsen har en særlig status eller karakter, eller hvor høringen er nødvendig for at sikre redegørelsens kvalitet, blandt andet som følge af tværfagligt indhold. Et eksempel herpå er den årlige aktieselskabsredegørelse.

5.1.2. Redegørelser til forhandling

Det følger af § 9, stk. 1 i bekendtgørelsen om forretningsordenen for Naalakkersuisut, at redegørelser, der skal til forhandling i Inatsisartut, i relevant omfang sendes i intern høring. Redegørelser skal endvidere sendes i ekstern høring, hvis der er myndigheder og organisationer, som må antages at have interesse i forslaget eller viden af betydning af betydning for færdiggørelsen af udkastet. Eksempler herpå er Landsplanredegørelsen, Politisk-økonomisk beretning og Udenrigspolitisk redegørelse.

5.1.3. Forslag til inatsisartutbeslutninger

Der ses i dette afsnit bort fra forslag til kgl. anordninger, som er behandlet andetsteds.

Det følger af § 9, stk. 1 i bekendtgørelsen om forretningsordenen for Naalakkersuisut, at forslag til inatsisartutbeslutninger, der skal til forhandling i Inatsisartut, i relevant omfang sendes i intern høring. Det fremgår endvidere af § 33, stk. 1 i forretningsordenen for Inatsisartut, at inatsisartutbeslutninger skal indeholde en beskrivelse af de økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget. Indeholder forslaget sådanne oplysninger, vil Departementet for Finanser som udgangspunkt skulle høres.

Departementerne skal foretage en vurdering af, om der er forhold, der nødvendiggør en ekstern høring af beslutningsforslaget. Dette kunne f.eks. være fordi beslutningsforslaget har en særlig status eller karakter, eller hvor høringen er nødvendig for at sikre beslutningsforslagets kvalitet eller at alle relevante forhold er belyst i beslutningsforslagets.

Forslag til inatsisartutbeslutninger vil, såfremt de bliver vedtaget, alene medføre, at Naalakkersuisut snarest skal fremme forslaget, f.eks. ved fremsættelse af et egentligt forslag til inatsisartutlov eller eventuelt ved udstedelse af bekendtgørelse. Departementet er, som nævnt i de øvrige kapitler, som udgangspunkt forpligtet til at foretage høringer inden disse forslag fremlægges for Naalakkersuisut.

5.2. Sprogkrav

5.2.1. Intern høring

Ved intern høring bør høringsmaterialet fremsendes til høringsparterne på både grønlandsk og dansk. Såfremt tidsplanen for udarbejdelse af forslaget bliver væsentlig forsinket grundet oversættelse inden den interne høring, kan høringsmaterialet sendes alene på enten grønlandsk eller dansk.

5.2.2. Ekstern høring

Selvom der ikke foreligger en høringspligt og departementet vælger at foretage en ekstern høring på eget initiativ, skal alt høringsmateriale, der anvendes i forbindelse med ekstern høring, foreligge på både grønlandsk og dansk. I helt særlige sjældne tilfælde kan det tillades at visse elementer i høringsmaterialet alene fremsendes på enten grønlandsk, dansk eller engelsk. Dette kan kun ske efter aftale med Formandens Departement.

5.3. Høringsparter

Vurderingen af, hvem der er relevante høringsparter, sker ud fra de kriterier, der er angivet under henholdsvis afsnit 3 for intern høring og afsnit 4 for ekstern høring.

5.4. Høringsfrist

Når der fastsættes høringsfrister, skal det ressortansvarlige departement foretage en konkret og individuel vurdering på baggrund af forslagets omfang og kompleksitet. Høringsfristen skal fremgå tydeligt af høringsbrevet.

Høringsfristerne bør følge de beskrevne høringsfrister for retsforskrifter, hhv. for interne høringer og for eksterne høringer.

6. Høringsproceduren i forbindelse med ikrafttrædelse af kongelige anordninger for Grønland

Kongelige anordninger er et administrative forskrifter, som udstedes af rigsmyndighederne, som finder anvendelse for Grønland og som anvendes for de lovgivningsområder, der ikke er hjemtaget.

Der findes ingen bindende aftaler mellem rigsmyndighederne og det grønlandske selvstyre om fordelingen af arbejdsopgaverne ved høringsprocessen, hvorfor dette derfor hviler på gældende [vejledninger](#) samt praksis.

6.1. Departementers høringspligt

Når rigsmyndighederne fremsender retsforskrifter til udtalelse ved Grønlands Selvstyre, jf. selvstyrelovens §§ 17-18, skal det ressortansvarlige departement undersøge, om der er sket en tilstrækkelig høring af de grønlandske interessenter. Rigsmyndighederne skal som udgangspunkt selv foretage en indledende vurdering af, hvilke grønlandske interessenter, der skal høres, som sædvanligvis sker efter samråd med Rigsombuddet.

Høringsprocessen af høringsparter i Grønland forløber sædvanligvis således:

- 1) De danske myndigheder sender alt relevant materiale (forslaget, høringsbrev og høringsliste) til Rigsombuddet.
- 2) Rigsombuddet sender det modtagne materiale, enten direkte til det ressortansvarlige departement eller til Formandens Departement, som derefter sender det til det ressortansvarlige departement.
- 3) Det ressortansvarlige departement sætter forslaget i offentlig høring, ved offentliggørelse på Naalakkersuisuts høringsportal, samt ved fremsendelse til eventuelle høringsparter der er angivet på høringslisten.
- 4) Det ressortansvarlige departement modtager alle høringssvar direkte fra høringsparterne.
- 5) Det ressortansvarlige departement sender efter høringsfristens udløb de modtagne høringssvar tilbage til rigsombuddet i den form som det er modtaget i. Rigsombuddet foretager evt. oversættelser og sender materialet tilbage til det relevante danske ministerium.
- 6) Det ressortansvarlige departement lægger alle modtagne høringssvar op på høringsportalen (Der skal ikke foretages oversættelse og høringssvarene bliver derfor alene lagt op på det sprog, der er anvendt i høringssvaret).

Vurderingen af, hvem der bør høres, sker efter samme princip som ved ekstern høring af forslag til grønlandsk lovgivning. Det er vigtigt at bemærke, at høringsrunder i Danmark som regel ikke kan erstatte inddragelse af grønlandske borgere, institutioner m.v.

6.2. De sproglige udgaver af høringsmaterialet

Såfremt det ressortansvarlige departement finder det nødvendigt at foretage en ekstern høring, er det rigsmyndighedernes ansvar at sørge for, at alt høringsmateriale foreligger på begge sprog (grønlandsk og dansk).

6.3. Oversættelse af modtagne høringssvar

Rigsmyndighederne planlægger selv oversættelse af høringssvar i samarbejde med Rigsombuddet.